

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Staten skal ikke blande sig i alt, det er rigtigt. Men der er jo en række love, der skal overholdes. Alle skal overholde en række basale love.

Med hensyn til hvordan man vil indrette detaljerne i sit liv, er det for min skyld helt i orden, at folk selv bestemmer, hvordan de vil leve. Vi har haft nogle Christianiadebatter, hvor jeg ofte har sagt, at jeg da er ligeglad med, hvordan folk vil leve, men de skal bare overholde landets love og regler, og det gør f.eks. christianitterne ikke, så derfor duer den institution ikke. Men de detaljeproblemer, man kan komme ud for i hverdagen, synes jeg folk selv skal løse.

Kl. 16.45

Det behandlersamfund, som f.eks. Socialdemokratiet har bygget op, er vi modstandere af. Man klientgør hver eneste borger, og der er rent faktisk en eller anden form for sagsbehandler, uanset hvilken hændelse man kommer ud for. Det finder vi er at umyndiggøre folk, og det medfører, at folk bliver passive og bare sidder og venter på, at der skal komme en eller anden og forklare, hvordan man egentlig skal forholde sig i en given situation. Vi er overbeviste om, at det kan folk godt selv finde ud af.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Men vi drøfter et forslag her, hvor man giver nogle forældre eller nogle familier en mulighed for at adoptere børn, og der er vel ikke nogen tvivl om, at disse familier vil overholde landets love, undervisningspligt, forældreansvarslov og den slags. Jeg vil spørge ordføreren, om der er tvivl om, hvorvidt disse børn vil være ønske-børn.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Lige netop adoption er jo ikke det samme, som at man bygger sig et lille redskabsskur nede i haven - det kan man da godt få lov til, medmindre det er 10 m højt selvfølgelig - for her er der jo tale om mennesker, og det er ligesom noget andet.

Man kan ikke bare lige give det frit og sige, o.k., der er ingen adoptionsregler, folk har lov til at hente de børn hjem fra f.eks. udlandet, som de vil. Bare de har penge til at betale rejsen osv. osv., har de lov til det. Det her er altså noget andet. Det er mennesker, der er tale om, og der bliver vi altså nødt til at have nogle regler lavet af

staten, for at det skal kunne køre på en human, pæn og anstændig måde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det derefter hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Lad mig starte med beslutningsforslag nr. B 161, som lægger op til, at en registreret partner skal kunne adoptere sin partners barn, straks efter at barnet er født. Vi Konservative kan ikke støtte det forslag af nøjagtig de samme grunde, som justitsministeren gjorde gældende for cirka halvanden time siden, så dem synes jeg ikke der er grund til at gentage.

Jeg og den konservative folketingsgruppe kan heller ikke støtte det mere omfattende beslutningsforslag nr. B 155 fra de samme fire partier, som går ud på, at homoseksuelle, som lever i et registreret partnerskab, skal ligestilles med et ægteskab mellem en mand og en kvinde, når det drejer sig om at adoptere børn. Det er vi imod, og det er der en meget klar årsag til. Det er nemlig en konservativ opfattelse, at ved alle problemstillinger, der omfatter børn, er der først og fremmest ét standpunkt, der virkelig tæller, og det er hensynet til barnets tarv.

Når vi taler om adoption, er der jo typisk to parter at tage hensyn til: Der er barnet, der skal adopteres, og der er de voksne, der skal adoptere barnet. I den sammenhæng vil barnet naturligvis altid være den svageste part, og det må derfor være samfundets opgave, Folketingets opgave, at hjælpe barnet bedst muligt, det vil sige give barnet de optimale muligheder i den familie, som barnet nu skal være en del af.

Meget ofte er det jo desværre sådan, at et barn, som skal adopteres, har haft en stærkt belastet opvækst. Barnet har måske været præget af svigt og afsavn først og fremmest følelsesmæssigt, men også ofte materielt. Derfor bør det efter min og konservativ opfattelse være sådan, at dette barn har et krav på at blive placeret i en familie, som kan give det en så god og en så tryk opvækst som overhovedet muligt.

Dette betyder efter konservativ opfattelse, at det ideelle er, at de to forældre er kærlige og modne mennesker, og det er de fleste mennesker jo heldigvis uanset køn og uanset seksualitet, men det betyder også, at det ideelle forældrepar består af så vel en far som en mor.

Det er vigtigt her at slå fast, at når børn bliver adopteret, er det ikke noget, man først og frem-